

[Arbejdsministeren.]

formindskes derfor ikke i forhold til den situation, at Kommunalarbejdernes Arbejdsløshedskasse anerkendes nu. Der bliver altså reelt tale om et nettotab for statskassen på foreløbig 5 mill. kr. årligt, såfremt det foreliggende forslag forkastes.

Hölge (FP):

Jeg ved, at hr. Otto Mørch og andre socialdemokrater ikke kan acceptere, hvad de åbenbart opfatter som en ændret lovteknisk form, at man meget gerne går ind i selve lovgivningsarbejdet og udformningen af de forskellige lovforslag og så alligevel stemmer imod lovforslagene som helhed ved tredje behandling. Men det mener vi altså er en absolut udmærket måde at gøre tingene på, når vi ikke kan komme igennem med det, vi gerne vil, således også i dette forslag. Vi prøver på at medvirke ved udformningen af lovforslaget og vil i øvrigt stemme imod hele lovforslaget ved tredje behandling.

Til hr. Ninn-Hansen skal jeg blot lige sige, at det er korrekt, at vi stemmer for dette ændringsforslag, og at vi stemmer nej til hele lovforslaget.

Til arbejdsministeren vil jeg gerne sige, at det ikke er et spørgsmål om kroner og øre for os i dette tilfælde. Det er et spørgsmål om principperne. I øvrigt kan det ikke rigtig røre mig, at man nu er ude på at få 5 mill. kr. om året ud af nogle mennesker, som alligevel ikke er spor interesserede i at være arbejdsløshedsforsikrede. Det er et spørgsmål, om vi ikke i det lange løb skal over i en helt anden form for arbejdsløshedsforsikring end den, vi har i øjeblikket, nemlig over under det offentlige.

Formanden:

Hr. Glensgård, hvis taletid er udløbet, har bedt om en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Glensgård (FP):

Til hr. Otto Mørch kun ganske kort. Det er korrekt, at der ikke lå et ændringsforslag ved anden behandling, men også her følger fremskridtspartiet den normale fremgangsmåde. Det er muligt mellem anden og tredje behandling at fremdrage problemer og stille ændringsforslag. Jeg husker også, at regeringspartiet på et tidspunkt er kommet så

vidt, at det var nødt til at gribe til den fremgangsmåde.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Ændringsforslaget af *Hölge* (FP) (se foran) *forkastedes* med 134 stemmer mod 23; 7 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ninn-Hansen (KF):

Fremskridtspartiet har jo en måde at gøre tingene op på, der er letfattelig og i almindelighed klar, i hvert fald enkel, og det skal ikke bebrejdes partiet. Men så er det jo også rimeligt, at vi andre får lejlighed til at gøre en sag op, sådan som den virkelig forholder sig efter denne afstemning, hvor fremskridtspartiet sagde, at de under alle omstændigheder ville stemme imod lovforslaget.

Hvad er så sagen i en nøddeskal og i forhold til statskassen? Det er jo den ganske enkle, at der er to muligheder. Den ene mulighed er den, som flertallet har tilsluttet sig, at man gennemfører en ordning, hvorefter statskassen modtager 20 mill. kr. fra arbejdsløshedskassen, som man ikke har krav på, og beholder 12.000 tjenestemænd i arbejdsløshedskassen, der efter arbejdsministerens oplysning giver en indtægt til statskassen på 5 mill. kr., i alt 25 mill. kr.

Heroverfor siger fremskridtspartiet, at man ikke vil gennemføre nogen lovændring, og hvad ville det så betyde? Det ville betyde, efter hvad der er oplyst os fra arbejdsløshedskasserne, at man ville afholde en kongres den 9. april. Ved den lejlighed ville arbejdsløshedskassen blive erklæret konkurs, og det havde ledelsen af den pligt til at gøre. Dernæst ville forskellige grupper, der i dag er medlemmer af arbejdsløshedskasserne, dog antagelig ikke tjenestemændene, danne deres egne arbejdsløshedskasser. Resultatet ville blive, at staten skulle støtte de pågældende i nye arbejdsløshedskasser, der fik statsanerkendelse. Statskassen ville altså på den måde blive unddraget de 25 mill. kr.

Se, nu stemte vi jo i går og skal fortsætte med en afstemning i dag om finanslovsforslaget, om en række ændringsforslag, stillet af